



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΊΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστόν και πρώτον ἀπαριθμούντες χρόνο, εδρεύομεν και πάλιν'στην γήν των Ιερθενώντων

Έτος χ'λια κι'ένιακόσα δεκαπεντα δοξασημο, ποδ με μάντιες εδουίνουος άγαθα κι'εγω προσω ένψ

Γράμματα και συνδρομαι—άπ' ευείας προσμε.
 Συνδρομή γρά κάθε χρόνο—δ κ τ ω φράγκα είναι μόνο.
 Για τά ξένα δημοσ μέρη—δέ κ ι φράγκα και 'στό χέρι.

Εις γνώσιν φέρομεν παντός εδμουσου τοσεληή
 ότι πολούμεν σώματα «Ρωμηού» άνελλητή
 με την άνάλογον τιμήν, κι' έπιος άπ' έξω θέλει
 δέν θα πληρώνη δι' αυτά ταχυδρομίων τέλη.

Πέντε του Δεκαμηθίου,
 μηνός μας σωτηρίου.

Χιλια κι'έξήντα δύο και τρακόσα,
 δράσις των έκλογών φρενητιώσα.

**Φασουλης και Περικλέτος,
 ό καθέννας νέτος σκέτος.**

Τώρα ποδμαστε μεγάλο
 κάτω κάτω τδ κεφάλι
 'στοδ Κοβούργου τοδ σιρατούς.

Π.—

Τι κυττάς έδω κι'έκει;
 αύριον Κυριακή,
 νέος εκκληής άγών
 σωτηρίων εκλογών.

Βρέ καλώς 'στους, βρέ καλώς 'στους,
 τοδς ίποτικούς, τοδς λφστους,
 ποδ μας άφησαν εκθίμλους
 με τοδς νέος των θριάμβους.

Νέας εκλογής ήμέρα,
 μεγαλόν ή Βουλγαρία,
 βρόντοι φθάνουν από πέρα
 και μουγγρίζουνε θεριά.

Δέξα μας να μας πατήση τδ Βουλγαρίκο ποδάρι,
 γειά χαρά τους, γειά χαρά μας,
 έπου στέλλουν και σιτάρι
 να χρειτάσουν τ' άντερα μας.

Κι' ή Πατρις* Ελλάς συχαίρει
 τοδς σφαγείς και τοδς βαρδάρους,
 με σφαιριδία' στο χέρι
 χαιρετούμε τοδς Βουλγάρους.

'Εκλογής έπανατέλλει
 περιάλητος ήμέρα,
 και σιτάρι ξαναστέλλει
 'στην λιμώττουσαν μητέρα
 πολυφιλητός 'Αριστοδ
 και Βουλγάρα καλιακοδδα.

* Σκόρπισαν δαφνών κλωνάρια,
 βγαίνουν γέροντες 'στη μέση
 και φωνάζουν εκλογείς.

Νέα φλέξ με πυρπολει
 κι' δλοείνα δρόμο πέρω...
 δέν θα πξς, βρέ Φασουλή,
 να ψηφίσης τδ Κουβέρνο.

Δεδ πολέμων παλληκάρια
 κάνουν τόπο, κάνουν θέσι
 'στοδ Δοξάτου τοδς σφαγείς.

'Αδελφεί μου τραγογένη,
 εκλογή θα ξαναγένη...
 δέν τδ' πξρες χαμπαράκι;

'Αγών κάλπης εημερόνει
 και ταδί μας δέν ιδρόνει
 από τόσουσ κοπατούς.



Ρίξε μ' ἐνθουσιασμοῦς
καὶ ἴστος δὴδὸ συνδυασμοῦς
ἐνός κι' ἄλλου Δημητράκη.

Κι' ἂν δὲν θέλῃς, ἀδελφέ μου,
ἐν τῇ μέσῳ τοῦ πολέμου
νὰ τινάζωμε τὰ κῶλα.

Τρέφε γιὰ τὴν ἐκλογὴν
αὐριον μὲ τὴν αὐγὴν,
πούναϊ καὶ τ' Ἄη Νικόλα.

Ἰστού μῆνός αὐτοῦ τῆς ἔξῃ
ποιὸς αὐτός, ποῦ δὲν θὰ τρέξῃ
νὰ ψηφίσῃ ἴσά σωστά του
τοὺς προστάτας τοὺς σωτήρας,
ποῦ χυγὺν πάθει μὲ τὸ γήρας
καὶ τὴν νέσον τοῦ προστά του;

Ποιὸς ἀλήθεια πατριώτης
οὐκ γενναῖος στρατιώτης
μὲ τὰ μούτρα δὲν θὰ πέσῃ
ἴστος ἀγῶνας τοὺς μεγάλους,
καὶ δὲν θὰ ψηφίσῃ κι' ἄλλους
Ἐθνικόφρονας μὲ φέσι;

Πᾶς ἀγὼν δὲν ἐμαράνθη,
ἦθη μὴ ζητήτε ξένα...
τῆς Ἐλευθερίας τ' ἄνθη
εἶναι δῶρα τῶν καλῶν,
ποῦ πληθαίνουν φυτρωμένα
μὲς ἴσά σπλάγχνα τῶν γυπῶν.

Β.

Φ.—

Κι' ἐγώ, γέρο κουνεῖ,
ἀπεργίαν θὰ κηρύξω,
μῆτε ἴσῃ καὶ ἴσά ναι
το κουκί μου δὲν θὰ ρίξω.

Βούλγαρος χορεύει ἔμπρός μου
καὶ μοῦ φαίνεται ἔναγός
μὲς ἴσῃ χαλασμοῦ τοῦ κόσμου
ἐμαῖς νάχωμ' ἐκλογαῖς.

Δὲν ἀκούω παρακάλη
κι' ἀπὸ ἔμπρός μου κι' ἀπὸ ὀπίσω...
μὲς ἴσῃ ἀμέτρητά μας χάλια
δὲν θὰ πάω νὰ ψηφίσω.

Δὲν προσέχω καὶ σ' ἐκεῖνα,
δὲν προσέχω καὶ σ' αὐτά,
καὶ οὐκ ἔστι μὲς κηφῆνα
ξεφωνίτ' ὄρθα κῶφά
πῶς δὲν πρέπει νὰ προσμένουν μῆτε φίλοι καὶ ἱκοί μου
νὰ τοὺς δῶσω τὸ κουκί μου.

Δὲν σκουντεῖμάι, δὲν σκουντῶ
ἔμπρός σὲ τμήματα, κενέφη,
μὴ μὲ πέρνης ἴσῃ κοντὸ
καὶ δὲν ἔχω διόλου κέφι.

Κι' ἂν ἀγῶνων καλλινίκων
ἔξαφισ μὲ πυροπλῆ,
αὐριον κι' ἐγὼ κατ' οἶκον
θ' ἀπομείνω, προσφιλή.

Ὅχι, δὲν θὰ ὄχῃς κι' ἔμένα
ὕποψήφρον κανένα
μὴ στιγμὴ νὰ πλησιάσω.

Καὶ θὰ σοῦ παρουσιάσω
βιδιλιάριο λευκό,
πάναγνο, παρθενικό.

Χάσω σήμερα σιγῶν,
καὶ μακρῶν τῶν ἐκλογῶν
τοὺς θριάμβους μεγάλων
κάθε σθασιτῆς ἀντίκας,
καὶ τὰ γρόνατά μου κλίνω
ἔμπρός σ' ἡς Βουλγαρίας τὰς νίκας.

Μὴ καὶ οὐ σὲ κάλπαις πᾶς...
φέλνει Βούλγαρος παπῆς
καὶ συχώρια μὰς διαβάξει.

Κι' ἐκεῖ πέρα ἴσῃ Βιτώλιζ
τὴν γαλάζια μας τὴν δόλια
Βούλγαρος τὴν κατεβάξει.

Ἄνατρέπει καθιστῶτα
τῆς Ἀρκουδάς ἡ λαλιὰ,
καὶ πῶσοπατεῖ οὐκ πρῶτα
κι' Ἐκκλησιαῖς καὶ Σχολειά.

Νέα πανηγύρια κάνει
περιώνυμος φιλή,
ἴπῃραν καὶ τὴν Δοιράνη,
ἴπῃραν καὶ τὴν Γευγαλή.

Τοὺς Βουλγάρους βλέπων μόνον
δὲν μετέχω τῶν ἀγῶνων
τῆς παρουσίας ἐκλογῆς.

Κι' ἄρματα βαρεῖα κρατῶ
μόνο γιὰ νὰ χαιρετῶ
τῆς Ἀρκουδάς τοὺς σφαγιαῖς.

Τούτων σήμερα φρουρὸς
ἴστος βωμὸς τῶν θουσιάζω,
καὶ λεθέντης λιγερὸς
ἔπλα τοὺς παρουσιάζω.

Τούτων ἄθλους μεγάλων
μ' ἔνα πάθος περισσόν,
σκουζῶ ἴσῃ διαπασῶν:

ἴτε, παιδὲς τῶν Ἑλλήνων,
καὶ μ' εὐγένεια καὶ τρόπο
κάνετε σ' ἐκεῖνους τόπο.